

Γύρω από την Ακρόπολη

Ο Ιανουάριος της ανθρωπότητας θα έπρεπε να έχουν αρχίσει στις 6 Αυγούστου και στις 9 Αυγούστου που έγιναν οι ατομικοί βομβαρδισμοί στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι. Όταν δηλαδή ο Τρόμαν έτριβε τα χέρια του για την επιτυχία - ίσως και να μίσηδα μαζί με τους αξιωματούχους του που αντιπροσώπευαν την υψηλή δύναμη - κι ακόμη, λίγο αργότερα, όταν οι κατασκευαστές της ατομικής βόμβας συνειδητοποίησαν τη συμμετοχή τους στο μεγάλο έγκλημα και έκλεισαν και οδύονταν γιατί παράδοξα το κλειδί της καταστροφής στα χέρια των στρατοκρατών που αντιπροσώπευαν με τη σειρά τους τους εμπόρους της ανθρωπότητας ύπαρξης.

Γράφει ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

αυτή τη στιγμή σαν παιδικά παιχνίδια. Αναρωτιέται κανείς: Υπάρχει δυνατότητα για μια επανάσταση που θα μπορούσε να ανατρέψει και να εξουδετερώσει την αλλοεργούνη και τα όπλα της; Οι οργανισμοί αντιδράσεις μιλούν δυνατά με τον κλάδο μέσο σε εκκλήσεις. Πολύ αργά συνειδητοποιούμε - δεν το συνειδητοποιήσαμε ακόμη εντέλως - το συντελεσμένο ήδη απορροπώμενο γεγονός. Η συμβολική προστατευτική ζώνη που σχηματίστηκε την περασμένη Δευτέρα γύρω από την Ακρόπολη, υπήρξε μια συγκινητική πράξη. Μια πράξη καρδιάς και μυαλού. Να προστατέψουμε ό,τι καλό υπήρξε σε παγκόσμια κλίμακα. Πρέπει ο κίνδυνος να έχει πληρώσει πολύ για να μπορούμε να συλλοβιζόμαστε αυτές τις θεομώλες ιδέες που έρχονται να μας θύμωσαν πως ο άνθρωπος δεν έχει ακόμα αλώσει. Που μας θύμωσαν δέηση για τη σωτηρία μέσα σ' ένα ναύ που βρίσκεται σε όλα τα σημεία της γης. Μια δέηση βαθύτατης παράκλησης και βαθύτατης απελπισίας.

Δεν έβρα ποια απήχηση μπορεί να έχει αυτή η πράξη διαμαρτυρίας και γονυκλισίας, αυτός ο λογισμός που ανήκει στην ανθρωπότητα αυτή τη γη να τον ακούσει. Δε μπορεί παρά να μας συγκινηθεί αυτός ο ερωτικός συμβολισμός, αυτή η προστατευτική ζώνη που περιβάλλει κάθε δένδρο, κάθε σπίτι, κάθε πάρκο, κάθε εργοστάσιο, κάθε καρφί στη θάλασσα. Τη ζωή και τα έργα της σε όλο τον κόσμο.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ της ατομικής βόμβας και από τη Σοβιετική Ένωση, μοιραία απάντηση στην απειλή της μεγάλης υπερατλαντικής δύναμης, έπρεπε πριν αρχίσει ο Σέρβος ανταγωνισμός, να προηγουμένως η απειλή και των δύο πλευρών, πρώτα που δεν έγινε και που για όλα πράκταται να συμβεί τις καθ' ύλην αρμοσότητες και τις δύο. Αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι εργάζονται αυτή τη στιγμή, έναν και έναν, τελειοποιώντας και αυξανόμενα λογιστικά των ημερών που ακολουθήσαν δεν βρισκόταν αναγκαίες αναδιοργανώσεις, τις αναδιο-

Ποιά θα ήταν το μέλλον του κόσμου μετά την κατάργηση του ανθρώπου σαν ηθικής αξίας και σαν αξίας ζωής - γιατί αυτό σημαίνει η χρησιμοποίηση της βόμβας αυτής - ήταν φανερό για κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο που διάβασε έλατο και στοιχειώδη οικολογία και λογισμική τη μορφή της γης και τη μορφή του ανθρωπίνου του. Ωστόσο ερευνητές κανείς την παγκόσμια λογιστική των ημερών που ακολουθήσαν δεν βρισκόταν αναγκαίες αναδιοργανώσεις, τις αναδιο-

Ο ΚΗΛΗΔΟΝΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ / ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ο Λουκιανός Κηληδόνης χάλασε κόσμο με το πάρτυ του στη Βουλιαγμένη. Η ιδέα του συζητήθηκε ακόμα και περισσότερο συζητήσια το πώς και γιατί κατάφερε να μαζέψει 50.000 κόσμο - νόμιμο εκπληκτικό για τα αθηναϊκά δεδομένα σε πολιτιστικές ή ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.

«Δεν είμαι Μεσσίας, ούτε την ψώνισα...»

Στημιότυπο από το πάρτυ της Βουλιαγμένης με τους 50.000 προσκεκλημένους

«Δεν έχω ηθικές τάσεις. Ούτε πατριάρχης, ούτε προφήτης, ούτε Μεσσίας είμαι. Τιποτά. Δεν γουστάρω να είμαι ούτε ερωτευμένος, ούτε καλλιεργούμενος τέτοιας τάσεως. Οι φίλοι μου είναι πολύ προσηλυτισμένοι κι είμαστε μια χαρά μαζί. Έβρα, καμιά φορά την ψώνιζεις κι απ' τον κύκλο σου. Εγώ πάντως διατηρώ πολύ καλά την επαφή μου με τη γη».

Είσι επιγραμματικά συνοψίζει ο Λουκιανός το αποτέλεσμα του μεγάλου «αχμού» της Βουλιαγμένης, αναλύοντας τον ναού του.

Προσπαθώντας να τον κωμικοποιήσει (ας μέσα σου κάπου θα τόχει και

Πού δίνεις μεγαλύτερο βάρος στο στίχο ή τη μουσική; - Στους τρεις τελευταίους δίσκους μου (60 φωνές κάου-μ-πού, «Ψυχραμία παιδιά», «Χαμηλή πίεση») έχει δοθεί μεγάλο βάρος στο στίχο. Υπάρχουν 6-7 τραγούδια που έχουν μία αεί μουσική αλλά υπάρχουν κι άλλα που η αξία τους βγαίνει απ' το ταίριασμα του στίχου με μια απλή μουσική. Χαρακτηριστικό των μοναδικών δημιουργιών τύπου Μπρασένς ή Ντύλαν είναι να έχουν πολύ απλή μουσική κι έντονο στίχο. Μια μουσική λειτουργική κι εξαιρετική για το στίχο.

- Ο Ντύλαν που ανέφερε, τα τελευταία χρόνια ασχολείται με το χριστιανισμό. Ο Σαββόπουλος τελευταία μιλάει για ελληνοχριστιανικό πολιτισμό και για την παράδοση. Έχει όμως κάποια σχέση μ' αυτό; - Δεν έχω καμία σχέση με την παράδοση ούτε με τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό. Της Κυψέλης παιδί είμαι, γέννημα της γενιάς. Ούτε με παράδοση, ούτε τίποτα.

- Το χούμορ στα τραγούδια σου πότε μετράει; - Το χούμορ στίχου τραγουδιού τα γράφω συνήθως σε επαχές που είμαι πολύ άσχημα. Είσι μέσα μου είναι ένα συμπληρωματικό το χούμορ, που με κρατάει στην ισορροπία για να μην πέσω στη μαύρη μαυρίλα. Όλα τα πράγματα με το χούμορ είναι εντάξει, περιουσιάζουν.

«Μεγάλη πλάκα»

- Έγραφε ένας δημοσιογράφος σ' απονευματική εφημερίδα ότι «κρημνίσει την ανεμολία, το ρηλέ, το αθώο τοπίο και κλινει το ρήμα «βρίσκω» σ' όλους τους χρόνους...»

- Κοιτώντας λέει το ποίημά του πάνω σ' εμένα. Οχι θέλει να πει το λέει μ' αφορμή εμένα. Πού να μαζεύεις τα χίλια κομματάκια του κάθε ανθρώπου, που λέει κι ο Σεφέρης. Ο άλλος λέει ότι βγήκα στη Βουλιαγμένη και τραγουδίσα με την κιθάρα μου! Διηλώδη, μ' έχει πάσει μια τρομακτική διάθεση για πλάκα, με το τ' γράφεσαι για τη Βουλιαγμένη.

- Τ' λεφτά σου έμειναν απ' τη Βουλιαγμένη; Αν τα εισίτηρια που κούπησαν βγαίνει ένα ποσό 7.500.000 δρχ.

- Αυτόν εγώ είσι είστηρα. Πάνω απ' τα μισά ήταν τα έσοδα.

- Μέσω σ' αυτό κι ο ΕΟΤ; Πήρε το 10%;

- Ο ΕΟΤ δεν πήρε τίποτα. Ευγενικά μου παραχώρησε την πλάκα.

«Ηταν δικό τους πάρτυ»

- Τ' ερμητικά δίνεις σ' αυτή την κομμοσυνή του πάρτυ σου στη Βουλιαγμένη; - Η ιδέα πάρτυ είχε μια μαγεία, άφανε τον άλλο να αισθανθεί ότι θα συμμετάσχει σ' αυτό το πράγμα που γίνεται ενεργητικά και όχι παθητικά όπως στην κερίδα ενός θεάτρου. Πράγμα που έγινε δηλαδή. Ηρθαν παρόδες που έκαναν το δικό τους πάρτυ στην πλάκα. Δεν ήταν ένας παθητικός κόσμος, απέναντος σ' αυτούς το πρόγραμμα. Αν όλα ήταν καλά το φθινόπωρο ή το χειμώνα θα δούμε ένα ζωρο φίλο καλυμμένο κινηματογραφικά από την τηλεόραση που θα δείχνει τι ήταν το πάρτυ. Όσο για τον κόσμο που ήρθε, νομίζω πως ήταν ένας μεγάλος φεσάριος κοινωνικός, οικονομικός και πολιτικός. Θα έλεγα ότι το ενδιαφέρον της ιστορίας είναι περισσότερο κοινωνιολογικό παρά πολιτικό.

Και περί πολιτικής

- Την πολιτική κατάσταση σήμερα πώς την βλέπεις; - Λέω κι εγώ αυτό που λέει όλος ο κόσμος. Άλλα περνούσαμε απ' το ΠΑΣΟΚ κι άλλα βλέπουμε. Συγκεκριμένα υπακούει στις θέσεις του. Πιθανόν ν' αντιμετώπιζε πρόβλημα. Είναι η μόνιμη δικαιοσύνη που ακούει απ' τους ανθρώπους του. Δεν περάθηκε καμιά τάξη ουσιαστική. Ούτε το μεγάλο κεφάλαιο, ούτε το μεσαίο, ούτε το μικρό. Ενα σωρό υποσχέσεις που δοθήκανε κι έχουν ατονήσει προς το παρόν. Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια διάλυση που υπήρχε επί Νέας Δημοκρατίας.

- Και η Αριστερά; - Η Αριστερά έχει περιοριστεί στη μικρή δύναμη που έχει. Δεν έβρα τι μπορεί να δείξουν οι μελλοντι-

«Της Κυψέλης παιδί»

- Εσύ πως διασκεδάζεις; - Όπως όλοι οι άνθρωποι. Με κάποιους φίλους, κάποια μαρμαρίδα του χειμώνα, κατά διαστήματα με τους συνεργάτες που δουλεύουν στις περιόδους μου. Το ανεμάδα κι το γουστάρω πολύ.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Η ζωή των μεταναστών με το φακό της ΕΡΤ-1

Η μετανάστευση είναι το θέμα της ταινίας «Επιστροφή στην πατρίδα» που ετοιμάσαν ο Νίκος Κανάκης και η Αλβίνα Δημητρίου, για την ΕΡΤ-1. Μια γενική εικόνα από το φαινόμενο της μετανάστευσης, που χρονολογείται στην Ελλάδα από το 1824 προσπαθούν να δώσουν οι δύο σκηνοθέτες μ' αυτή τους τη δουλειά, που αποτελείται από τέσσερα 45λεπτα κομμάτια.

«Εργάτες μετανάστες» είναι ο τίτλος του πρώτου επεισοδίου που ασχολείται με τους εργάτες εκείνους που βρίσκονται στη Γερμανία ή έχουν επιστρέψει ήδη στην Ελλάδα. Μιλάνε μετανάστες για το πόσο, πώς και γιατί έφυγαν από την πατρίδα τους και τι βρήκαν κι αντιμετώπισαν εκεί που πήγαν. Μοναδική τους επιθυμία και πόθος η «επιστροφή στην πατρίδα». Τα γυρίσματα του πρώτου μέρους έγιναν στα Γερμανία - μια περιοχή με πολύ μεγάλο αριθμό μεταναστών - και στο Μόναχο. Εργάτες που πήγαν στη Γερμανία κι επέστρεψαν. Εργάτες που βρίσκονται ακόμα στη Γερμανία γιατί δεν μπορούν να

επιστρέψουν στην Ελλάδα αν δεν δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις. Άνθρωποι που έφυγαν ζητώντας κάτι καλύτερο κι έμειναν εκκρεμάστοι. «Φοιτητική μετανάστευση» είναι το δεύτερο επεισόδιο. Τα γυρίσματα έγιναν στην Ιταλία - στο Μιλάνο. Σ' αυτό το μέρος μιλούν οι φοιτητές που σπουδάζουν στην Ιταλία και οι γονείς τους. Το οικονομικό, το συνάλλαγμα που δεν φτάνει, το πρόβλημα στέγης, η μοναξιά κι η απομόνωση είναι τα θέματα που τους απασχολούν. Κι επιπλέον η μη ύπαρξη σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας που να τους κατοχυρώνει τους κάνει να ζουν με το φόβο ότι ανά πάσα στιγμή μπορούν να τους πετύχουν έξω. «Επιστήμονες και καλλιτέχνες» είναι το τρίτο επεισόδιο. Ο συνθέτης Ιάνης Εβάνης, ο πολιτικός μηχανικός κ. Ζιάκας, ο επιστήμονας Ν. Μαλιγαράκης και η ζωγράφος Χρυσή Ρομανού αναφέρονται στο τερτίσιτο δυναμικό των Ελλήνων επιστημόνων καλλιτεχνών που έχει διαρραστεί στην Ευρώπη, είτε για πολιτικούς λόγους, είτε για οικονομικούς, εί-

ΚΑΜΕΡΑ ΚΑΙ... ΑΝΤΙΚΑΜΕΡΑ

Με το βιβλίο της Ιντερπόλ

Το βιβλίο της Ιντερπόλ, όπου έχουν καταχωρηθεί οι φωτογραφίες των κλεμμένων εικόνων, κατόρθωσε να δανείσει για ένα 24ωρο, ο Θάνας Λεβιδιτής με την υποχρέωση να μην πάσει στα χέρια δημοσιογράφου.

Όπως είναι γνωστό ο Θάνας Λεβιδιτής παίζει το ρόλο δημοσιογράφου στο νέο θρίλερ «Περσούλο» που αναφέρεται στην εξαγωγή μιας σειράς εικονοκλαστικών.

Ούτε μόνο δευτερεύοντα κράτη η σκηνή που ο πρωταγωνιστής φυλλομετρά το βιβλίο της Ιντερπόλ. Την ήθελε όμως αληθινή!

Κεραυνοβόλος έρωτας

Δεν είναι η πρώτη φορά που δύο ηθοποιοί ερωτεύονται κι στην πραγματικότητα παίζοντας τους εραστές στην οθόνη. Αυτό συνέβη και με τον Μπράουν Μπράουν και τη Ρέητσελ Γουόρντ που γνωρίστηκαν στο γύρισμα της τηλεοπτικής σειράς «Τα ποίητά πεδινά» στην οθόνη τραγουδώντας που θα δούμε κι εμείς το χειμώνα.

Μόλις τελειώσει το γύρισμα έφυγαν αμέσως για την Αγγλία όπου βρίσκεται το πατρικό σπίτι της Ρέητσελ Γουόρντ. Παντρεύτηκαν τον περασμένο μήνα με καλεσμένους μόνο κάποιους συγγενείς κι στενούς φίλους. Αλλά ο γαμπρός έπρεπε την επομένη να επιστρέψει στο Λονδίνο όπου β' αρχίζει το γύρισμα της νέας ταινίας του Φυσικά που ακολουθώσε κι η Ρέητσελ που δεν τον αφήνει στιγμή μόνο του.

Πατρικός ο Ολίβιε

Ο Λώρενς Ολίβιε σπάνια εμφανίζεται στην τηλεόραση αλλά τώρα δέχθηκε πάλι να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στη νέα σειρά της Κολούμπια Τελεβίζιον «Οι Τελευταίες μέρες της Πομπήας», όπου θα έχει το ρόλο του Ρωμαίου πατριώτη Γάιου. Μαζί του θα πρωταγωνιστήσουν η Ολίβια Χάρσοβ, ο Νέιν Μπίττινι ο Νικόλαος Κλάι, ο Ερνέστ Μπιορκγκάνι και άλλοι.

Ο «Κοχλίας» με νέα επεισόδια

Νέα επεισόδια της αείδοισης σειράς «Κοχλίας» γυρίζονται και προρίζονται να ενταχθούν στο χειμερινό πρόγραμμα της ΕΡΤ-1. Στο μεταξύ συνεχίζονται οι επαναλήψεις των καλύτερων επεισοδίων της σειράς που παίχθηκαν, και β' ακολουθήσουν ορισμένα που ενώ είχαν προγραμματιστεί για το χειμώνα αναβλήθηκαν. Αυτά είναι: «Οι κερματίες β' ανθίσουν και φέτος» του Μενέλαου Λουντέμη που έχει σαν θέμα του έναν άτυχο έρωτα. Παίζουν οι ηθοποιοί Χρήστος Μπίρος, Μπάμπης Σαργιαννίδης, Μαρία Γουδή. Ο δημοσιογράφος - ιστορικός Τάσος Βουρνάς κάνει μια ανάλυση του έργου του Λουντέμη ενώ παράλληλα δίνει βιογραφικά στοιχεία για το συγγραφέα.

«Κερμάτια στη σειρά». Καμιά δια του Αλεξιάδη Γιαννιόπουλου. Πρόκειται για μια σειρά διηγημάτων απ' την οποία θα παρουσιαστούν μόνο δύο. Παίζουν: Ασπασία Κράλη, Κωνσταντίνος Τζώμας και Χρήστος Βαλαβανίδης. Ακολουθεί το «Έφημο κινδύνου» του Αντώνη Σαμαράκη. Παίζουν: Χρήστος Μπίρος, Πάνος Πανάου, Γιώργος Κυριακίδης. Συμμετέχει κι ο ίδιος ο συγγραφέας δίνοντας βιογραφικά στοιχεία για το Σαμαράκη και το έργο του.

Αστυνόμος Χούκερ... ο ανίκητος

Τα επεισόδια που γυρίζονται είναι: «Εντολή» της Διδώς Σαπρίου, «Το παρόνοιο του νεκροθάφτη» του Εμμανουήλ Ροΐδη, «Ο Μαρτίμας» του Γιάννη Σκαρίμπα. «Το τέλος της μικρής μας πόλης» του Δημ. Χατζή και ένα διήγημα του Καρ-

Γόης στα γεράματα ξανάγινε ο Χάτσον

Ο παλιός γόης της οθόνης Ροκ Χάτσον ασχολείται τώρα για αποκλειστικά με την τηλεόραση. Όμως για να μην ξεχαστούν οι παλιές επιδόσεις του εγκατέλειψε τους αστυνομικούς ρόλους στους οποίους τον βλέπαμε τελευταία και αναγύρισε στον ρόλο του γόη που έβρα πολύ καλά. Στην πρωταρχική σειρά «Δημιουργία αστέρων» έχει το ρόλο ενός παραγωγού κινηματογραφικών ταινιών που σε κάθε ταινία του χρίζει πρωταγωνίστρια μια καινούργια γυναίκα, την ευνοούμενη της στήλης.

Από άσπες κοπέλες που είναι τις μεταβάλλει σε στορ αλλά όταν τις βρεθεί και βρεθεί μια άλλη να μοιραστεί το κρεβάτι του η προηγούμενη πέφτει στην αφάνεια.

Φυσικά όλα αυτά δεν γίνονται τόσο εύκολα και χωρίς αντιδράσεις τόσο από την πρώτη επίσημη γυναίκα του ως της τελευταία που θέλει να την παντρευτεί. Η σειρά έχει συνολική διάρκειά πάνω από 4 ώρες και παραοιεί όλα τα παρακίνητα των στούντιο και του κόσμου του κινηματογράφου που την κάνουν οπωσδήποτε πολύ ενδιαφέρουσα.

Μαζί με τον Ροκ Χάτσον πρωταγωνιστούν η Σούζαν Πλασάι, η Μέλαν Γκρίβαλνι και η Σούζαν Οργουέλ.

Ο ώριμος Ροκ Χάτσον τριγυρισμένος από τις ώριμες κοπέλες που παίρνουν μέρος στη σειρά «Δημιουργία αστέρων»

ΚΟΛΛΑΤΟΣ: ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΜΙΑ ΟΡΕΞΗ ΝΑ ΣΕΒΑΣΤΩ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ...

Σαδιστικά όργια στο θέατρο του Μουσούρη!

Με το εικονοκλαστικό έργο του Μαρκίσιου ντε Σαντ «Η φιλοσοφία στο Μπουτουάρ» που με την «πορνογραφική» του επιρροή τάρσε όλες τις κοινωνίες από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης ως τις μέρες μας, και πρόσφατα ακόμη, την ελληνική δικαιοσύνη, ο Δημήτρης Κολλάτος, θα εγκαινιάσει το χειμώνα το «Θέατρο Μουσούρη» που από φέτος και για τέσσερα χρόνια περιέρχεται στην εκμεταλλεύσιμη του.

Ο Κολλάτος με τη Δώρα Σιζάνη...εκευβαλούν

Για να ανασταθεί για μια ακόμη φορά η θεατρική μας ζωή: Ο ίδιος δεν αποδέχεται την «κατηγορία» πως το θέατρο του, απλά και μόνο έχει στόχο το σκάνδαλο, την πρόκληση, το πορνό. «Κάνα θέατρο Μουσούρη» λέει. «Γιατί για μένα το θέατρο είναι γιορτή και όχι κερδίδα. Και δεν θα πτώ ποτέ στην παγίδα των εχθρών μου που θέλουν ν' αλλοιώσω».

Ριζοσπαστικά θα «μεταχειρισθεί» και το πλέον ασπαστικό θέατρο της Αθήνας, που είχε αφήσει εποχή από το 1952 με την οργανωμένη παραστάση του Κώστα Μουσούρη. Το θέατρο αυτό της πλατείας Καρότου, μετά το θάνατο του Μουσούρη πέρασε στη Τζένη Ρουσοά, η οποία προσπάθησε να διατηρήσει αυτή την παράδοση, που ο Κολλάτος απορρίπτει τώρα να σπάσει. «Δεν έχω καμιά όρεξη να τη σεβαστώ, λέει κατηγορηματικά, γιατί πιστεύω πως ο καλύτερος τρόπος να σεβαστεί μια παράδοση, είναι να την ξεχάσεις». Το θέατρο που έκανε ο Μουσούρης και η κυρία Ρουσοά, δεν με ενδιαφέρουν καθόλου. Αυτό δεν σημαίνει πως υποτιμώ τη δουλειά τους, αλλά εμένα δεν μου πάει και δεν νομίζω πως ενδιαφέρει ούτε και το σημερινό θέατρο. Στο θέατρο Μουσούρη θα κάνω ό,τι θέλω στο «Φουρνάκι», στο «Σμαρούλα», στο «Βρετανία», στο «Λουκιάνους». Το μόνο που θα λάβω υπόψη μου είναι οι δυνατότητες αυτού του συγκεκριμένου χώρου και αυτής της συγκεκριμένης σκηνής. Όσο για το περίφημο κοινό του «Μουσούρη», όσο απ' αυτούς έχουν διάθεση να δουν το δικό μου θέατρο, είναι ευπρόσδεκτοι, όσοι όμως θέλουν να συνεχίσουν να μπαίνουν σ' ένα Μουσείο, καλύτερα να καθίσουν σπύτοι. Λέγεται ότι το κοινό του Μουσούρη και το κοινό του Μοράτ, κυκλοφορεί μόνο όταν κάνει λαβούρα. Εγώ απ' τα θέατρα αυτά πρέπει να υπάρχει πάντα ασυμφωνία».

Βρήκα το «Θέατρο Μουσούρη» εντέλως εγκαταλειμμένο. Κ' απ' αυτό δεν είναι η κυρία Ρουσοά. Για να συντηρηθεί ένα θέατρο, χρειάζονται χρήματα. Και για να βρεθούν χρήματα βέβαια, είναι απαραίτητο το κοινό. Η κ. Ρουσοά, έκανε θεατρικές προσποχές, αλλά δεν ενδιαφερόταν, όσο πρέπει για να φέρει κόσμο στο θέατρο.

Κι έτσι σιγά - σιγά το θέατρο βρόμισε. Απλήκτες πορνιστές. Τα γραφεία σπασίαν. Οι τουαλέτες ξεχειλίζουν όταν δοκιμάσεις να τις χρησιμοποιήσεις. Αυτή η αποπικιστική ατμόσφαιρα φθάνει ως την πλατεία. Το θέαμα στις πολυθρόνες, είναι η ανάμνηση εκείνου του βελούδου της εποχής Μουσούρη. Το ηλεκτρολογικό μηχανήμα είναι νομίζω το πιο παλιό που υπάρχει σε λειτουργία ακόμη, σ' όλη την Ευρώπη».

Παρά το γεγονός ότι ο Δημήτρης Κολλάτος έχει πάρει το θέατρο για τέσσερα μόνο χρόνια, και το «Μίνιμουμ γκαρντ» που έχει να πληρώσει θα πληρώσει τα 20.000.000 δρχ. φοροδοεί να κάνει στο «Μουσούρη» ένα μικρό θέατρο: Θα ανακαινιστεί όλος τους χώρους. Από την πλατεία, τη σκηνή και τα καθίσματα μέχρι το μπαρ. Θα εγκαταστήσει εσωτερικό κύκλωμα τηλεόρασης - κάτι που γίνεται για πρώτη φορά στο ελληνικό θέατρο - για να μπορούν οι ηθοποιοί να παρακολουθούν την παράσταση, αλλά και οι τομείς να βλέπουν αμέσως τις ελεύθερες θέσεις, ώστε να μην ταλαιπωρούνται οι θεατές από τις διπλοποιήσεις, πολλές φορές, κυρίως.

Ακόμη, στο καινούριο του θέατρο, ο Κολλάτος, θα καθιερώσει και μέρες με ιδιαίτερα φθηνό εισιτήριο. Αλλά όχι όπως συνηθίζεται μέχρι τώρα στα θέατρα.

Δηλαδή, δεν θα υπάρχει φθινό και ακριβό εισιτήριο την ίδια μέρα. Για να μην υπάρχουν πολλές πρώτες και δεύτερες κατηγορίες. Απλώς άλλες μέρες θα είναι φθινό και άλλες μέρες ακριβό το εισιτήριο. Θα καθιερώσει επίσης φθινό μπαρ, έτσι που ο θεατής να το πληρώσει για να πάρει κάτι χωρίς να φοβάται.

«Πιστεύω, λέει, πως η παράσταση αρχίζει από το πρόγραμμα, το χαμόγελο της ταξιδιάρικης, που σπανίως υπάρχει και συζητείται στο μπαρ. Όλα αυτά μαζί, αποτελούν ενίοτε σύνολο μιας βραδιάς, που ο θεατής απορρίπτει να περάσει στο θέατρο».

Μ' άλλα λόγια, σκοπεύει με κάθε τρόπο το «Θέατρο Μουσούρη» να πάρει μέρος στη θεατρική ζωή της Αθήνας και μάλιστα στην πρώτη γραμμή. Και να μην είναι πόρτα του, κόσμος απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις, καθώς αυτός είναι ο σωστός προορισμός του θεάτρου.

Η Ρουσοά το ζέρει;

Πλά στο μόνιμο του θέατρο, για το έργο αυτό, θα ήθελε τη συνεργασία του Αγγελου Αντωνόπουλου - άλλιστε ο Αντωνόπουλος θα ερμηνεύσει το ρόλο του Νιάρκου στον κομωμένο κινηματογραφημένο «Εφροσύνη» - και της Τζένης Ρουσοά, την οποία εκτιμάει σαν ηθοποιό. «Αρκετά συμπληρώσει, η κ. Ρουσοά να θέλουν να πάρει μέρος στη δική μας περιπέτεια».